

GOEDE VRAGEN STELLEN

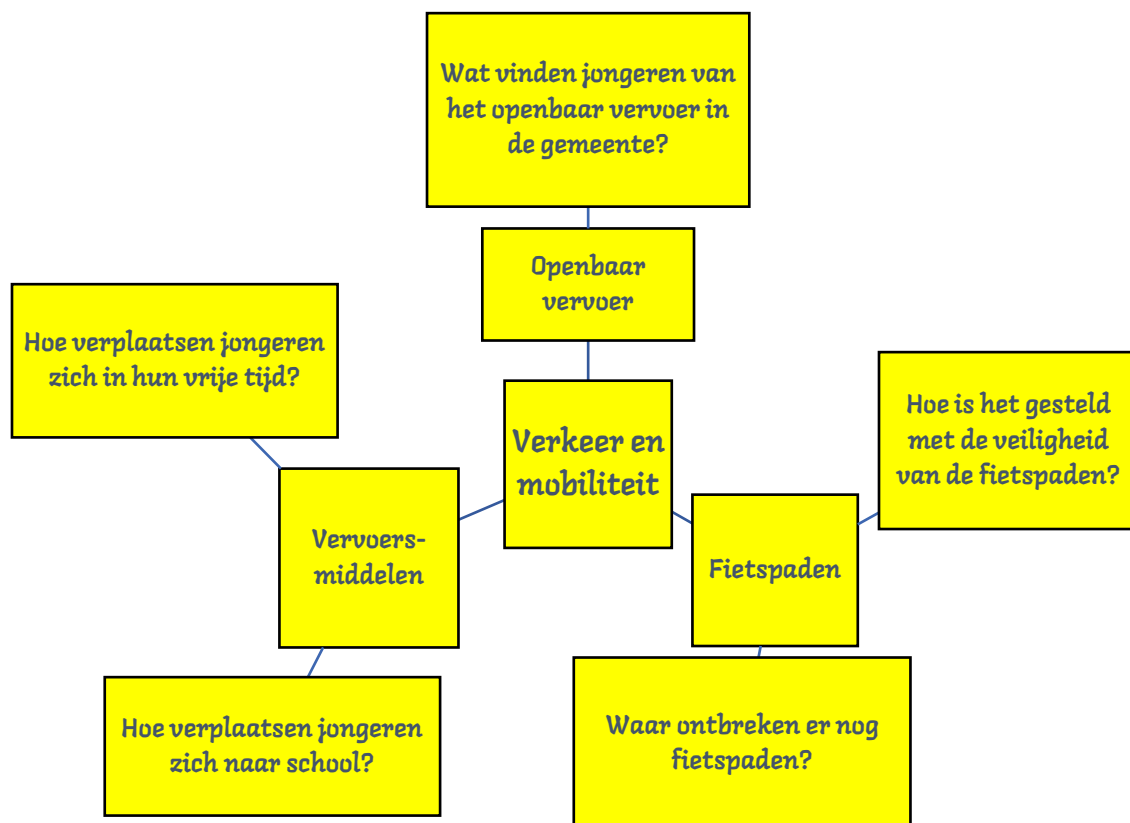
Oké, je weet intussen wie je wil bevragen en welke thema's. Welke vragen ga nu je tijdens inspraakmomenten stellen om precies te weten te komen wat je wil weten? Deze tips helpen je op weg.

1. Weet wat je wil weten

Om goede vragen te kunnen stellen, moet je eerst uitmaken wat je van je doelgroep wil weten. Stel, je hebt gekozen voor het thema 'mobiliteit'. Waar wil je dan precies op ingaan of wat wil je precies weten aan het einde van het gesprek? Wil je weten of die jongere zich vlot en veilig kan verplaatsen met de fiets? Of wil je weten of hij met de bus geraakt waar hij wil geraken? Probeer per thema een 10-tal vragen op te lijsten waar je graag een antwoord op wil. Dat zijn je richtvragen om het gesprek te starten. Daarna kan je tijdens je gesprek doorvragen op specifieke zaken die de jongere je vertelt.

Lukt het oplist van die vragen niet goed? Maak dan eens een mindmap. Zet je thema centraal en plaats daarrond een aantal subthema's waar je aan denkt en waar je meer over wil weten. Daarrond plaats je je mogelijke vragen. Kies na je brainstorm 10 vragen uit (per thema), want je moet ergens ook afbakenen.

Uiteraard ga je de vragen die je stelt ook aanpassen aan je doelgroep. Je stelt een kind van 6 niet dezelfde vraag als een jongere van 16.

2. Stel open vragen

Een open vraag is een vraag waarop meerdere antwoorden mogelijk zijn en die uitnodigt tot nadenken en uitweiden. Je wil graag dat het kind of de jongere waarmee je spreekt uitgebreid vertelt over wat hij of zij ervaart of ergens over denkt.

Bijvoorbeeld: 'Hoe is het voor jou om te fietsen in onze gemeente?'

Vermijd dus gesloten vragen waar je enkel kort en feitelijk 'ja' of 'nee' op antwoord. Vermijd ook suggestieve of sturende vragen. Dat zijn vragen waarin je al een deel van het antwoord suggereert.

Bijvoorbeeld: 'Vind jij het ook onveilig om hier te fietsen?'

3. Pols bij kinderen niet te veel naar 'meningen'

Zeker voor kinderen is het niet evident om overall een mening over te hebben. Een mening over iets vorm je namelijk gaandeweg door zaken die je in je leven meemaakt. Omdat kinderen nog niet zoveel levenservaring hebben, is het voor hen moeilijker om een mening te vormen. Daarom is het beter om bij hen te polsen naar hun beleving of ervaring. Een voorbeeldje om het verschil tussen een 'mening' en 'beleving' te duiden:

'Ik vind het gevaarlijk, want mensen weten niet wie er voorrang heeft.' = MENING

'Een auto heeft daar al eens keihard voor mij moeten remmen, want hij had niet gezien dat daar een zebrapad lag.' = ERVARING/BELEVING

Bij kinderen ga je dus ook andere vragen stellen. Je polst bij hen niet naar een uitgemaakte 'mening', maar eerder naar een meer directe, fysieke, ruimtelijke of lichamelijke beleving of ervaring. Bijvoorbeeld:

Niet: "Vind je fietsen veilig in de gemeente?" = polsen naar een MENING

Wel: "Als je fietst in de gemeente, wat gebeurt er dan? Wat doe je dan? Wat zie je dan? Wat voel je dan?" = polsen naar een BELEVING/ERVARING

4. Stel één vraag tegelijk (less is more)

Soms ben je zo enthousiast dat je alles in je eerste vraag wil stoppen. Dan krijg je een vraag zoals deze: "Waarom ben je dit begonnen, wat inspireerde je en wat hoop je te bereiken?" Mogelijks gaat de persoon waaraan je deze vraag stelt naast de kwestie praten, omdat hij niet begrijpt wat je precies wil weten. Begrijpelijk, want als je naar de vraag kijkt, stel je er eigenlijk drie.

Houd het dus simpel. Stel één vraag tegelijk en herformuleer alleen als de andere persoon de vraag niet begrijpt. En als je niet tevreden bent met het antwoord, vraag het dan opnieuw.

5. Luister actief

Probeer écht te luisteren naar wat de ander zegt. Praat zo weinig als je kunt, geef je volle aandacht, toon belangstelling (bv. knikken, hummen...), en vat wat de ander zegt samen. Dit geeft het kind of de jongere ook het gevoel dat je oprecht geïnteresseerd bent en luistert. Surf mee op wat het kind of de jongere je vertelt en vraag door. Probeer niet meteen te denken aan wat je hierna gaat vragen. De volgende vraag komt meestal vanzelf als je écht luistert.

6. Niet vergeten: maak een goed verslag!

Vergeet niet aan het begin van elk inspraakmoment een aantal zaken te noteren over je deelnemers:

- Aantal deelnemers
- Genderverdelig (M, V, X)
- Leeftijd
- Woonplaats (deelgemeente, kerkdorp, wijk, andere stad/gemeente...)
- Eventueel: onderwijsvorm (secundair onderwijs)

Zo kan je achteraf in kaart brengen hoeveel kinderen en jongeren je bevroegd hebt en met dat cijfer stoefen. Maar je kan ook nagaan of er een verschil is tussen wat jongens en meisjes over een thema zeggen of tussen wat 6-jarigen of 12-jarigen erover vertellen.

Zorg ook voor een goed – liefst zo letterlijk mogelijk – verslag. Ga dus best met min. twee naar een inspraakmoment. Iemand om het gesprek te begeleiden en iemand om verslag te nemen. Lukt dat niet? Neem het gesprek dan op met je smartphone. Als je letterlijk noteert, is er minder kans dat je dingen anders gaat begrijpen dan ze bedoeld zijn. En zo kan je goede en treffende quotes van kinderen en jongeren noteren!

